

Rewolucja na umierającej planecie

Rewolucja na umierającej planecie: ekologia polityczna w Północno-Wschodniej Syrii

Zapraszamy na otwarte seminarium naukowe IEiAK UW. Sprawę kryzysu klimatycznego z perspektywy mieszkańców Bliskiego Wschodu przedstawi mgr Marcin Skupiński, absolwent IEiAK i doktorant UW.

Przydatne informacje **Miejsce:** ul. Żurawia 4 (IEiAK UW), s. 108

Data rozpoczęcia: 17-05-2023

Godzina: 10:30

Choć próby sprowadzenia genezy wielowymiarowego konfliktu w Syrii i towarzyszącej mu masowej migracji tylko do czynników klimatycznych została poddana wątpliwej krytyce, to rzeczywistość zmian klimatycznych jest na Bliskim Wschodzie silnie odczuwalna i wpływa zarówno na funkcjonowanie zwykłych osób jak i na procesy polityczne.

Po ponad dekadzie konfliktu, wielowymiarowy kryzys ekologiczny jest w Północno-Wschodniej Syrii wyjątkowo dobrze widoczny. Efekty długotrwałej suszy i wzrostu temperatur spotęgowane są celową polityką odcinania wody przez państwo Turckie. Tymczasem, jednym z głównych surowców wydobywanych w regionie pozostaje ropa naftowa. Brak działań infrastruktury utrudnia jej właściwe przetwarzanie, jak również właściwe zarządzanie odpadami czy zapewnienie stałego dostępu do energii elektrycznej i wody pitnej.

Jednocześnie, w tym „postapokaliptycznym” krajobrazie od ponad dekady trwa rewolucja uznająca ekologię za jeden ze swoich filarów. Autonomiczna Administracja Północno-Wschodniej Syrii to de facto autonomiczny region istniejący od 2012 roku na terenach północnej Syrii, które w wyniku konfliktu znalazły się pod kontrolą sił inspirowanych ideologią kurdyjskiego ruchu wyzwolenczego. Demokratyczny konfederalizm za swoje filary uznaje radykalną demokrację, wyzwolenie kobiet i ekologię. Ekologiczny filar rewolucji przez lata wojny i konfliktu pozostawał najbardziej zaniedbanym, dopiero ostatnie lata przyniosły próby stworzenia trwałych struktur

Na skróty

- [Dyskusja](#)
- [Katalog biblioteki](#)

dedykowanej ekologii. Lata samorządności stworzyły równie sprzyjające środowisko dla rozwoju niektórych organizacji pozarządowych i aktywności zagranicznych organizacji pomocowych – promujących swoją wizję ekologii. Ekologiczny aktywizm okazuje się jedną z przestrzeni umożliwiających zarówno afirmację poparcia dla rewolucyjnych ideałów jak i krytyki Autonomicznej Administracji, która coraz bardziej krzepnie w formach oficjalnych instytucji, oddalając się od rewolucyjnego „zerwania” i wcześniejszego modelu „buntowniczych rzędów”.

Spojrzenie na katastrofę klimatyczną przez pryzmat rewolucyjnego projektu wprowadza ważny kontekst polityczny do antropologicznej debaty wokół antropocenu i otwiera nowe przestrzenie zarówno do utopistycznej refleksji nad tym, jakiej przyszłości chcemy, jak i do krytycznego spojrzenia na ograniczenia towarzyszące radykalnym projektom.

Bio

Marcin Skupiński - student studiów doktoranckich w Szkole Doktorskiej Nauk Humanistycznych na Uniwersytecie Warszawskim. Absolwent Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej UW. Jego zainteresowania badawcze obejmują antropologię ekologiczną i polityczną, ze szczególnym uwzględnieniem relacji pomiędzy ludźmi a środowiskiem oraz kontr-hegemonicznych form organizacji społecznych. Obecnie poświęca uwagę ekologii politycznej w ruchach kurdyjskich w kontekście problemów ekologicznych obecnych na Bliskim Wschodzie. Przed dostaniem się na studia doktoranckie i dołączeniem do projektu ALCITfem prowadzi długotrwałe badania w Ukrainie. Jest też aktywny poza Uniwersytetem w projektach badawczych i edukacyjnych o tematyce ochrony środowiska czy równości płci.

Adres URL źródła: <https://www.etnologia.uw.edu.pl/aktualnosci/rewolucja-na-umierajacej-planecie>